

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) NR 579/2010

z dnia 29 czerwca 2010 r.

zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 367/2006 nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz folii z politereftalanu etylenu (PET) pochodzącej z Indii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 597/2009 z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 19,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję Europejską po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA

I. Poprzednie dochodzenie i obowiązujące środki wyrównawcze

- (1) W grudniu 1999 r. Rada nałożyła, rozporządzeniem (WE) 2597/1999⁽²⁾, ostateczne cło wyrównawcze na przywóz folii z politereftalanu polietylenu (PET) („produkt objęty postępowaniem”), obecnie objętej kodami CN ex 3920 62 19 i ex 3920 62 90, pochodzącej z Indii. Dochodzenie, które doprowadziło do przyjęcia wspomnianego rozporządzenia, zwane jest dalej „dochodzeniem pierwotnym”. Środki wprowadzono w formie cła wyrównawczego *ad valorem* na poziomie od 3,8 % do 19,1 %, nałożonego na przywóz pochodzący od wymienionych eksporterów, ze stawką cła rezydualnego w wysokości 19,1 %, nałożoną na przywóz produktu objętego postępowaniem, pochodzący od wszystkich innych przedsiębiorstw. Dochodzenie objęło okres od dnia 1 października 1997 r. do dnia 30 września 1998 r.
- (2) W wyniku przeglądu wygaśnięcia przeprowadzonego na mocy art. 18 rozporządzenia podstawowego, rozporządzeniem (WE) nr 367/2006⁽³⁾ Rada utrzymała w marcu 2006 r. ostateczne cło wyrównawcze nałożone rozporządzeniem (WE) nr 2597/1999 na przywóz folii PET pochodzącej z Indii. Dochodzenie przeglądowe objęło

okres od dnia 1 października 2003 r. do dnia 30 września 2004 r.

- (3) W wyniku przeglądu okresowego dotyczącego subsydiowania innego indyjskiego producenta folii PET, przedsiębiorstwa Garware Polyester Limited („Garware”), rozporządzeniem (WE) nr 1288/2006⁽⁴⁾ Rada dokonała w sierpniu 2006 r. zmiany ostatecznego cła wyrównawczego nałożonego na Garware rozporządzeniem (WE) nr 367/2006.
- (4) W wyniku częściowego przeglądu okresowego dotyczącego subsydiowania innego indyjskiego producenta folii PET, przedsiębiorstwa Jindal Poly Films Limited („Jindal”), znanego wcześniej pod nazwą Jindal Polyester Ltd, rozporządzeniem (WE) nr 1124/2007⁽⁵⁾ Rada dokonała we wrześniu 2007 r. zmiany ostatecznego cła wyrównawczego nałożonego na Jindal rozporządzeniem (WE) nr 367/2006.
- (5) W wyniku częściowego przeglądu okresowego, wszczętego przez Komisję z własnej inicjatywy i dotyczącego subsydiowania pięciu indyjskich producentów folii PET, rozporządzeniem (WE) nr 15/2009⁽⁶⁾ Rada dokonała w styczniu 2009 r. zmiany ostatecznego cła wyrównawczego nałożonego na te przedsiębiorstwa rozporządzeniem (WE) nr 367/2006.

II. Obowiązujące środki antydumpingowe

- (6) Należy zauważyć, że Jindal Poly Films Limited podlega cłu antydumpingowemu wynoszącemu 0 %⁽⁷⁾.

III. Wszczęcie częściowego przeglądu okresowego

- (7) Wniosek o dokonanie częściowego przeglądu okresowego został złożony przez przedsiębiorstwo Jindal Poly Films Limited, producenta eksportującego z Indii („wnioskodawca”). Zakres wniosku ograniczony jest do zbadania subsydiowania w odniesieniu do wnioskodawcy. Wnioskodawca przedstawił dowody *prima facie* świadczące o tym, że znacząco zmieniły się

⁽¹⁾ Dz.U. L 188 z 18.7.2009, s. 93.

⁽²⁾ Dz.U. L 316 z 10.12.1999, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 68 z 8.3.2006, s. 15.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 236 z 31.8.2006, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 255 z 29.9.2007, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 6 z 10.1.2009, s. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 288 z 6.11.2007, s. 1.

okoliczności dotyczące subsydiowania, na podstawie których wprowadzono środki, i że zmiany te mają charakter trwały.

- (8) Po konsultacji z Komitetem Doradczym Komisja ustaliła, że istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie częściowego przeglądu okresowego i ogłosiła w dniu 9 września 2009 r., zawiadomieniem o wszczęciu przeglądu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽¹⁾ („zawiadomienie o wszczęciu przeglądu”), wszczęcie częściowego przeglądu okresowego, zgodnie z art. 19 rozporządzenia podstawowego, ograniczonego do zbadania poziomu subsydiowania przedsiębiorstwa wnioskodawcy, w celu stwierdzenia, czy środki zastosowane w odniesieniu do wnioskodawcy powinny zostać zniesione lub zmienione.
- (9) W toku dochodzenia w ramach częściowego przeglądu okresowego oceniana jest również potrzeba, zależnie od ustaleń przeglądu, zmiany stawki cła mającej obecnie zastosowanie względem przywozu produktu objętego postępowaniem od niewymienionych indywidualnie w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 367/2006 producentów eksportujących w kraju, którego dotyczy postępowanie, tj. stawki cła mającej zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” w Indiach.

IV. Okres objęty dochodzeniem

- (10) Dochodzenie w sprawie poziomu subsydiowania obejmowało okres od dnia 1 kwietnia 2008 r. do dnia 31 marca 2009 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądownym” lub „ODP”).

V. Strony objęte dochodzeniem

- (11) O wszczęciu dochodzenia w ramach częściowego przeglądu okresowego Komisja oficjalnie poinformowała wnioskodawcę, władze publiczne Indii oraz przedsiębiorstwa Du Pont Tejin Films (Luksemburg), Mitsubishi Polyester Film (Niemcy), Toray Plastics Europe (Francja) oraz Nurell (Włochy), reprezentujące większość produkcji folii PET w Unii (zwane dalej „przemysłem unijnym”). Zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie opinii na piśmie oraz złożenie wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu.
- (12) Wszystkie strony, które wystąpiły z wnioskiem o przesłuchanie oraz wykazały szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, uzyskały taką możliwość.
- (13) Przedłożone przez strony pisemne i ustne komentarze zostały rozpatrzone i w stosownych przypadkach wzięte pod uwagę.
- (14) W celu uzyskania informacji niezbędnych w dochodzeniu Komisja przesłała wnioskodawcy kwestionariusz. Poza tym kwestionariusz przesłano również władzom publicznym Indii.

- (15) Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano od wnioskodawcy i władz publicznych Indii.

- (16) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszystkie informacje uznane za niezbędne do ustalenia subsydiowania. Wizyty weryfikacyjne odbyły się w siedzibach wnioskodawcy i władz publicznych Indii w Delhi.

VI. Ujawnienie i uwagi w sprawie procedury

- (17) Władze publiczne Indii i pozostałe zainteresowane strony zostały poinformowane o zasadniczych faktach i okolicznościach, w oparciu o które zamierzano wnioskować o zmianę stosowanej stawki celnej mającej zastosowanie do wnioskodawcy. Wspomniane strony miały również stosowną ilość czasu na zgłoszenie uwag. Wszystkie opinie i uwagi zostały należycie wzięte pod uwagę, jak przedstawiono poniżej.

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM

- (18) Produkt objęty niniejszym przeglądem to taki sam produkt, jak ten, którego dotyczy rozporządzenie (WE) nr 367/2006, a mianowicie folia z politereftalanu etylenu (PET) objęta kodami CN ex 3920 62 19 i ex 3920 62 90 i pochodząca z Indii.

C. SUBSYDIA

1. Wprowadzenie

Programy ogólnokrajowe

- (19) W oparciu o informacje przedłożone przez władze publiczne Indii i pozostałe zainteresowane strony oraz w oparciu o odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu Komisji przebadano następujące programy, co do których istnieje domniemanie, że w ich ramach udzielane są subsydia:

- a) program „Advance Authorisation” (uprzednio znany jako program „Advance Licence”);
- b) program „Duty Entitlement Passbook”;
- c) program „Export Promotion Capital Goods”;
- d) program „Export Credit”.

Programy regionalne

- e) Pakietowy program zachęt (PSI)
- (20) Programy wymienione powyżej pod lit. a)–c) opierają się na Ustawie o handlu zagranicznym (Rozwój i regulacja) z 1992 r. (nr 22 z 1992 r.), która weszła w życie w dniu 7 sierpnia 1992 r. („Ustawa o handlu zagranicznym”). W Ustawie o handlu zagranicznym upoważnia się władze publiczne Indii do wydawania zawiadomień dotyczących polityki eksportowej i importowej. Ich streszczenia publikowane są w dokumentach „Polityka eksportowa i importowa”, które ministerstwo handlu wydaje co pięć lat i regularnie uaktualnia. Dla ODP w niniejszej sprawie ma zastosowanie jeden dokument z zakresu polityki eksportowej i importowej, tj. pięcioletni plan dotyczący okresu od dnia 1 września 2004 r. do dnia 31 marca 2009 r. („polityka EXIM 04-09”). Ponadto władze publiczne Indii w „Podręczniku procedur

⁽¹⁾ Dz.U. C 215 z 9.9.2009, s. 17.

– od dnia 1 września 2004 r. do dnia 31 marca 2009 r., tom I” („HOP I 04-09”) przedstawiły również procedury, które regulują politykę EXIM 04-09. Podręcznik procedur jest również regularnie aktualizowany.

- (21) Program „Export Credit” wymieniony wyżej pod lit. d) jest oparty na sekcjach 21 i 35A Ustawy o regulacji bankowości z 1949 r., która zezwala Bankowi Rezerw Indii (Reserve Bank of India, „RBI”) na kierowanie bankami komercyjnymi w dziedzinie kredytów eksportowych.
- (22) Programem wymienionym pod lit. e) zarządzają indyjskie władze regionalne.

2. Program „Advance Authorisation” („AAS”)

a) Podstawa prawna

- (23) Szczegółowy opis programu znajduje się w pkt 4.1.1–4.1.14 polityki EXIM 04-09 oraz w rozdziałach 4.1–4.30 podręcznika procedur HOP I 04-09. Program ten był zwany programem „Advance Licence” podczas poprzedniego dochodzenia w ramach przeglądu, które doprowadziło do nałożenia rozporządzeniem (WE) nr 367/2006 obowiązującego obecnie ostatecznego cła wyrównawczego.

b) Kwalifikowalność

- (24) AAS składa się z sześciu podprogramów, które zostały opisane bardziej szczegółowo poniżej w motywie 25. Podprogramy te różnią się między innymi zakresem kwalifikowalności. Producenci eksportujący i eksportujące podmioty handlowe „powiązane” z wytwórcami pomocniczymi kwalifikują się do AAS w odniesieniu do wywozu fizycznego oraz do AAS w ramach zapotrzebowań rocznych. Producenci eksportujący realizujący dostawy do eksportera końcowego kwalifikują się do udziału w AAS z tytułu dostaw pośrednich. Główni kontrahenci zaopatrujący kategorie „uznane za wywóz” wymienione w pkt 8.2 polityki EXIM 04-09, tacy jak dostawcy do jednostek zorientowanych na wywóz („EOU”), kwalifikują się do udziału w AAS w odniesieniu do kategorii „uznane za wywóz”. Wreszcie dostawcom pośrednim dla producentów eksportujących przysługują świadczenia na kategorie „uznane za wywóz” w ramach podprogramów „Advance Release Order” („ARO”) oraz krajowej akredytywy otwartej przez nabywcę na rzecz sprzedawcy (obopólnej).

c) Zastosowanie w praktyce

- (25) Zezwolenia zaliczkowe mogą być wydawane w odniesieniu do następujących elementów:
- (i) *wywóz fizyczny*: Jest to główny podprogram. Umożliwia on bezcłowy przywóz komponentów do produkcji określonego wyrobu przeznaczonego do wywozu. Termin „fizyczny” oznacza w tym kontekście, że produkt przeznaczony do wywozu musi opuścić terytorium Indii. W zezwoleniu wyszczegół-

niona jest ulga przywózowa i obowiązek wywozu wraz z typem produktu przeznaczonego do wywozu;

- (ii) *wymaganie roczne*: Takie zezwolenie nie jest związane z konkretnym produktem przeznaczonym do wywozu, ale z szerszą grupą produktów (np. z produktami chemicznymi i produktami pokrewnymi). Posiadacz zezwolenia może – do pewnej wartości progowej ustalonej na podstawie jego działalności eksportowej z poprzednich okresów – sprowadzać bezcłowo wszelkie komponenty, jakie zostaną wykorzystane do produkcji wszelkich artykułów wchodzących w skład takiej grupy produktów. Może on zdecydować o wywozie otrzymanego produktu wchodzącego w skład określonej grupy produktów i powstałego przy użyciu takiego materiału zwolnionego z cła;
- (iii) *dostawy pośrednie*: Ten podprogram obejmuje przypadki, w których dwóch producentów zamierza produkować pojedynczy produkt eksportowy i podzielić proces produkcji. Producent eksportujący, który wytwarza produkt pośredni, może dokonywać bezcłowego przywozu komponentów oraz uzyskać na ten cel wsparcie w ramach AAS przeznaczone na dostawy pośrednie. Eksporter końcowy finalizuje produkcję i jest zobowiązany do wywozu gotowego produktu;
- (iv) *uznanie za wywóz*: Podprogram ten umożliwia głównie kontrahentowi bezcłowy przywóz materiałów do produkcji niezbędnych do wytworzenia towarów, które mają być sprzedawane w charakterze „uznanych za wywóz” dla kategorii klientów wymienionych w ust. 8.2 lit. b)–f), g), i) oraz j) polityki EXIM 04-09. Według władz publicznych Indii sprzedaż uznana za wywóz odnosi się do tych transakcji, w których dostarczone towary nie opuszczają kraju. Szereg kategorii dostaw uznawany jest za wywóz, pod warunkiem że towar wyprodukowany jest w Indiach, np. dostawa towarów do EOU lub do przedsiębiorstwa znajdującego się w specjalnej strefie ekonomicznej („SSE”);
- (v) *ARO*: Posiadacz licencji AAS, zamierzający sprowadzać materiały do produkcji ze źródeł w swoim kraju zamiast przywozu bezpośredniego, ma możliwość nabycia ich z użyciem ARO. W takich przypadkach zezwolenia zaliczkowe są poświadczane jako ARO i przyznawane lokalnemu dostawcy przy dostawie wymienionych w nich towarów. Przyznanie ARO upoważnia dostawcę lokalnego do korzystania ze świadczeń z tytułu kategorii uznawanych za wywóz zgodnie z ust. 8.3 polityki EXIM 04-09 (tj. AAS na dostawy pośrednie/kategorie uznane za wywóz, system ceł zwrotnych na uznany wywóz i zwrot ostatecznego podatku akcyzowego). Mechanizm ARO refunduje podatki i cła dostawcy zamiast refundować je eksporterowi końcowemu w postaci zwrotu/refundacji ceł. Zwrot podatków/ceł można uzyskać zarówno w odniesieniu do komponentów ze źródeł lokalnych, jak i tych pochodzących z przywozu;

- (vi) *krajowa akredytywa otwarta przez nabywcę na rzecz sprzedawcy*: Podprogram ten, podobnie jak ten wymieniony wyżej, obejmuje dostawę ze źródeł lokalnych na rzecz posiadacza zezwolenia zaliczkowego. Posiadacz pozwolenia zaliczkowego może zwrócić się do banku o otwarcie krajowej akredytywy na rzecz lokalnego dostawcy. W przypadku przywozu bezpośredniego zezwolenie zostanie unieważnione przez bank jedynie w odniesieniu do wartości i ilości towaru pochodzącego ze źródeł lokalnych, a nie z przywozu. Dostawca lokalny będzie uprawniony do świadczeń za kategorie uznane za wywóz zgodnie z ust. 8.3 polityki EXIM 04-09 (tj. z AAS na dostawę pośrednie/kategorie uznane za wywóz, systemu ceł zwrotnych na uznany eksport oraz zwrotu ostatecznego podatku akcyzowego).
- (26) Wnioskodawca uzyskał zwolnienia w ramach AAS związane z produktem objętym postępowaniem w czasie ODP. Wnioskodawca korzystał z dwóch podprogramów, tj. z (i) AAS z tytułu wywozu fizycznego; i (ii) AAS w kategorii „uznane za wywóz”. W związku z tym nie jest potrzebne ustalanie konieczności zastosowania środków wyrównawczych w odniesieniu do pozostałych, niewykorzystanych podprogramów.
- (27) W celu umożliwienia przeprowadzenia kontroli przez władze Indii posiadacz zezwolenia zaliczkowego jest prawnie zobowiązany do prowadzenia „zgodnej z prawdą i odpowiedniej dokumentacji dotyczącej zużycia i wykorzystania towarów przywożonych bezcłowo/pozyskiwanych w kraju” we wskazanym formacie (rozdziały 4.26, 4.30 i załącznik 23 do HOP I 04-09), czyli rejestru rzeczywistego zużycia. Rejestr ten musi podlegać weryfikacji przez zewnętrznego biegłego rewidenta/księgowego kosztów i prac, który wydaje zaświadczenie stwierdzające, że określone rejestry i odpowiednia ewidencja zostały zbadane, a informacje dostarczone zgodnie z załącznikiem 23 są prawdziwe i poprawne pod każdym względem. Niemniej jednak ww. przepisy dotyczą tylko zezwoleń zaliczkowych wydanych w dniu 13 maja 2005 r. lub po tej dacie. W odniesieniu do wszystkich zezwoleń zaliczkowych i koncesji zaliczkowych wydanych przed tą datą wymaga się, aby ich posiadacze stosowali się do mających uprzednio zastosowanie przepisów dotyczących kontroli, tj. aby prowadzili zgodną z prawdą i odpowiednią dokumentację dotyczącą zużycia i wykorzystania przywożonych towarów objętych zezwoleniem, w formacie wskazanym w załączniku 18 (rozdział 4.30 i załącznik 18 do HOP I 02-07).
- (28) W odniesieniu do podprogramów, z których korzystał wnioskodawca w czasie ODP, tj. wywozu fizycznego i kategorii „uznane za wywóz”, zarówno ulga przywózowa, jak i obowiązek wywozu są ustalane pod względem wielkości i wartości przez władze publiczne Indii oraz są udokumentowane w treści zezwolenia. Ponadto w trakcie realizacji przywozu i wywozu odpowiednie transakcje muszą być udokumentowane przez urzędników państwowych na formularzu zezwolenia. Wielkość przywozu dozwolonego w ramach AAS ustalają władze publiczne Indii na podstawie standardowych norm dotyczących nakładów i wyników („normy SION”). Normy SION istnieją dla większości produktów, w tym dla produktu objętego postępowaniem, i zostały opublikowane w HOP II 04-09. Ostatnio normy SION dla folii PET oraz dla wiórów PET, stanowiących produkt pośredni, zostały zmienione we wrześniu 2005 r.
- (29) Przywożone komponenty nie są zbywalne i muszą być wykorzystane do wytworzenia odpowiedniego produktu przeznaczonego na wywóz. Obowiązek wywozowy musi być spełniony w określonych ramach czasowych od wydania zezwolenia (24 miesiące z możliwością dwukrotnego przedłużenia każdorazowo o 6 miesięcy).
- (30) Opisany powyżej program nie zmienił się od czasu ostatniego, zakończonego w styczniu 2009 r., częściowego przeglądu okresowego dotyczącego subsydiowania dla wnioskodawcy. Korzyści wynikające z tego programu jednakże znacznie się zmniejszyły, co przedstawiono poniżej w motywie 39.
- (31) W obecnym dochodzeniu w ramach przeglądu okresowego ustalono, że określone przez władze Indii wymogi dotyczące kontroli nie były respektowane i nie zostały jeszcze sprawdzone w praktyce. Wnioskodawca nie prowadził systemu umożliwiającego sprawdzenie, które komponenty i w jakiej ilości zostały zużyte w toku produkcji wyrobu przeznaczonego na wywóz, jak przewidziano to w ramach polityki handlu zagranicznego na lata 2004–2009 (załącznik 23) oraz zgodnie z pkt 4 części II załącznika II do rozporządzenia podstawowego. Władze publiczne Indii nigdy nie skontrolowały rejestru zużycia.
- (32) Zmiany w zarządzaniu polityką handlu zagranicznego na lata 2004–2009, które weszły w życie jesienią 2005 r. (obowiązkowe przesyłanie rejestru zużycia władzom Indii w ramach procedury realizacji pozwoleń), nie zostały jeszcze zastosowane w odniesieniu do wnioskodawcy. Dlatego też na tym etapie niemożliwe było sprawdzenie faktycznego wdrożenia tego przepisu.
- d) *Wnioski*
- (33) Zwolnienie z ceł przywózowych stanowi subsyduum w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, tj. finansowy wkład władz publicznych Indii, które przyznały korzyści eksporterom objętym dochodzeniem.
- (34) Dodatkowo korzystanie z AAS z tytułu wywozu fizycznego oraz z AAS w kategorii „uznane za wywóz” jest niewątpliwie prawnie uzależnione od dokonania wywozu i w związku z tym powinno być traktowane jako subsydia szczególne i powinno podlegać środkom wyrównawczym zgodnie z art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego. Bez zobowiązania się do wywozu przedsiębiorstwo nie może uzyskać korzyści wynikających z tych programów.

- (35) Te dwa podprogramy wykorzystane w niniejszym przypadku nie mogą być uznane za dopuszczalne systemy zwrotu ceł zapłaconych za składniki procesu produkcji lub systemy zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Nie odpowiadają one zasadom określonym w załączniku I lit. i), załączniku II (definicja i zasady zwrotu ceł) oraz załączniku III (definicja i zasady zwrotu ceł za składniki zastępcze) rozporządzenia podstawowego. Władze publiczne Indii nie zastosowały skutecznie ani nowego, ani starego systemu kontroli, ani procedury kontroli w celu sprawdzenia, czy i w jakim zakresie komponenty były zużyte do wytworzenia wywożonego produktu (pkt 4 części II załącznika II do rozporządzenia podstawowego, a w przypadku systemów zwrotu ceł za składniki zastępcze – pkt 2 części II załącznika III do rozporządzenia podstawowego). Normy SION dla produktu objętego postępowaniem nie były dostatecznie sprecyzowane. Same normy SION nie mogą zostać uznane za mechanizm weryfikacyjny faktycznego zużycia, gdyż projekt tych standardowych norm nie daje władzom publicznym Indii możliwości odpowiednio dokładnej weryfikacji ilości komponentów zużytych do produkcji przeznaczonej na wywóz. Władze publiczne Indii nie przeprowadziły również dalszego badania opartego na rzeczywistości wykorzystanej ilości takich komponentów, pomimo że badanie takie zwykle powinno być dokonane w przypadku braku skutecznego systemu kontroli (pkt 5 części II załącznika II oraz pkt 3 części II załącznika III do rozporządzenia podstawowego).
- (36) Dwa omówione podprogramy podlegają zatem środkom wyrównawczym.
- e) *Obliczenie kwoty subsydium*
- (37) Przy braku dozwolonych systemów zwrotu ceł zapłaconych za składniki procesu produkcji lub systemów zwrotu ceł za składniki zastępcze, świadczenie podlegające środkom wyrównawczym to umorzenie całkowitych przywózowych należności celnych, zwykle należnych przy przywozie komponentów. W związku z powyższym należy odnotować, że w rozporządzeniu podstawowym przewiduje się nie tylko objęcie wyrównaniem „nadmiernego” umorzenia należności celnych. Zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) i lit. i) załącznika I do rozporządzenia podstawowego wyrównaniu podlega jedynie nadmierne umorzenie należności celnych, pod warunkiem spełnienia wymagań określonych w załącznikach II i III do rozporządzenia podstawowego. Jednak warunki te nie były spełnione w niniejszym przypadku. Zatem, jeżeli nie zostanie wykazany odpowiedni poziom monitorowania, nie ma zastosowania powyższy wyjątek dotyczący systemów zwrotu ceł, natomiast zastosowanie ma zwykła zasada wyrównywania kwot niezapłaconych należności celnych (dochód utracony), a nie jakiegokolwiek domniemanego nadmiernego umorzenia. Jak podano w części II załącznika II oraz w części II załącznika III do rozporządzenia podstawowego, obliczenie takiego nadmiernego umorzenia nie należy do organu prowadzącego dochodzenie. Przeciwnie, zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego, do organu tego należy jedynie ustalenie wystarczającego dowodu pozwalającego odrzucić adekwatność domniemanego systemu weryfikacji.
- (38) Kwota subsydium dla wnioskodawcy, którzy korzystali z AAS, została obliczona na podstawie utraconych ceł przywózowych (cło podstawowe i szczególne cła dodatkowe) za materiały przywożone w ramach dwóch podprogramów stosowanych podczas ODP (licznik). Zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego, w przypadku uzasadnionych roszczeń poniesione opłaty, niezbędne w celu uzyskania subsydium, zostały odjęte od kwoty subsydium. Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego wielkość subsydium została rozdzielona pomiędzy przychód z dokonanego wywozu produktu objętego postępowaniem podczas ODP jako właściwy mianownik, ponieważ subsydium zależy od wielkości wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do ilości produkowanych, wywożonych lub transportowanych towarów.
- (39) Stopa subsydiowania wnioskodawcy podczas ODP ustalona w odniesieniu do tego programu wynosi 0,7 %.
- ### 3. Program „Duty Entitlement Passbook” („DEPBS”)
- a) *Podstawa prawna*
- (40) Szczegółowy opis DEPBS zawarto w pkt 4.3 polityki EXIM 04-09 oraz w rozdziale 4 HOP I 04-09.
- b) *Kwalifikowalność*
- (41) Do korzystania z tego programu kwalifikuje się każdy producent eksportujący i każdy eksportujący podmiot handlowy.
- c) *Stosowanie DEPBS w praktyce*
- (42) Kwalifikujący się eksporter może złożyć wniosek o przyznanie mu w ramach DEPBS kredytów, które są obliczane jako procent od wartości produktów wywiezionych w ramach tego programu. Takie stawki DEPBS zostały ustalone przez władze indyjskie dla większości produktów, w tym dla produktu objętego postępowaniem. Są one ustalane na podstawie norm SION z uwzględnieniem zakładanej zawartości komponentów przywożonych z zagranicy w wywozonym produkcie oraz częstotliwości występowania cła na takie materiały przywózowe, bez względu na to, czy należności celne przywózowe z tytułu domniemanego przywozu zostały rzeczywiście uiszczone, czy nie.
- (43) Aby kwalifikować się do korzystania z tego programu, przedsiębiorstwo musi dokonać wywozu produktu. W momencie dokonywania transakcji wywozowej eksporter musi przedłożyć władzom Indii oświadczenie o dokonywaniu wywozu w ramach programu DEPBS. W celu wywozu towarów władze indyjskie wystawiają w trakcie procedury wysyłkowej wywozowy dokument przewozowy. Dokument ten wskazuje między innymi kwotę kredytu w ramach DEPBS, jaki ma zostać przyznany tej transakcji wywozowej. W tym momencie firma zna wysokość korzyści, jakie otrzyma. Po wystawieniu wywozowego dokumentu przewozowego przez władze celne władze publiczne Indii nie mogą odmówić przyznania kredytu w ramach DEPBS. Stawką DEPBS stosowaną do obliczenia korzyści jest stawka obowiązująca w chwili sporządzania deklaracji wywozowej.

- (44) Kredyty w ramach DEPBS są zbywalne bez ograniczeń i zachowują ważność przez okres 12 miesięcy od daty wydania. Mogą one być wykorzystywane na uiszczenie należności celnych z tytułu kolejnych transakcji przywózowych dowolnych produktów podlegających prawu przywozu bez ograniczeń, z wyjątkiem dóbr inwestycyjnych. Towary przywożone z wykorzystaniem tak uzyskanych kredytów mogą być sprzedawane na rynku krajowym (podlegają wtedy podatkowi od sprzedaży) lub wykorzystane do innych celów.
- (45) Wnioski o przyznanie kredytu DEPBS są składane w formie elektronicznej i mogą obejmować nieograniczoną liczbę transakcji wywózowych. Nie istnieją *de facto* ściśle określone terminy składania wniosków o przyznanie kredytu w ramach DEPBS. System elektroniczny używany do zarządzania programem DEPBS nie wyklucza automatycznie transakcji wywózowych przekraczających termin składania wniosków wspomniany w rozdziale 4.47 HOP I 04-09. Ponadto, jak zostało to wyraźnie określone w rozdziale 9.3 HOP I 04-09, wnioski, które wpłynęły po upływie terminu składania wniosków, mogą nadal być rozpatrywane przy nałożeniu niewielkiej opłaty karnej (tj. 10 % wartości uprawnienia).
- (46) Stwierdzono, że wnioskodawca korzystał z tego programu podczas ODP.

d) *Wnioski dotyczące DEPBS*

- (47) W ramach DEPBS zapewniane są subsydia w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Kredyt udzielany w ramach DEPBS stanowi wkład finansowy władz publicznych Indii, ponieważ zostanie ostatecznie wykorzystany na wyrównanie przywózowych opłat celnych, tym samym zmniejszając przychody władz publicznych Indii uzyskiwane z tytułu cła, które byłoby należne w przeciwnym przypadku. Ponadto kredyty w ramach DEPBS zapewniają korzyści eksporterowi, gdyż poprawiają jego płynność finansową.
- (48) Poza tym korzyści w ramach DEPBS są uwarunkowane prawnie wynikami wywozu, i tym samym są uważane za szczególne i podlegające środkom wyrównawczym zgodnie z art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (49) Program ten nie może być uznany za dopuszczalny system zwrotu ceł zapłaconych za składniki produkcji czy system zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Nie odpowiada on rygorystycznym zasadom określonym w lit. i) załącznika I, załącznika II (definicja i zasady systemu ceł zwrotnych) oraz załącznika III (definicja i zasady zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze) rozporządzenia podstawowego. Eksporter nie jest zobowiązany do rzeczywistego wykorzystania materiałów przywożonych na zasadach

bezcłowych w procesie produkcji, a kwota przyznanej korzyści nie jest obliczana w powiązaniu z rzeczywiście wykorzystaną ilością takich materiałów. Ponadto nie istnieje żaden system lub procedura służąca ustaleniu ilości komponentów wykorzystanych w procesie produkcji wywożonego produktu lub czy wystąpiła nadwyżka zaistniałych opłat przywózowych w rozumieniu lit. i) załącznika I oraz załączników II i III do rozporządzenia podstawowego. Wreszcie, eksporter kwalifikuje się do korzystania z programu DEPBS niezależnie od tego, czy przywozi jakiegokolwiek komponenty. Aby uzyskać korzyści, wystarczy, aby eksporter dokonał jedynie wywozu gotowych produktów, bez potrzeby wykazywania, że którykolwiek z użytych komponentów pochodził z przywozu. Stąd też nawet eksporterzy, którzy nabywali wszystkie komponenty ze źródeł lokalnych i nie przywozili żadnych towarów, które można było użyć jako komponenty w procesie produkcji, kwalifikują się do korzystania z programu DEPBS.

e) *Obliczenie kwoty subsydium*

- (50) Zgodnie z art. 3 ust. 2 oraz art. 5 rozporządzenia podstawowego oraz metodą obliczeń stosowaną dla tego programów w rozporządzeniu (WE) nr 367/2006 kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych została obliczona w rozumieniu kwoty korzyści przeniesionych na ich odbiorcę, co do których ustalono, że otrzymał je podczas ODP. Biorąc to pod uwagę, uznano, że przeniesienie korzyści na odbiorcę zostało dokonane w momencie realizacji transakcji wywózowej na warunkach określonych w tym programie. Od tego momentu władze publiczne Indii ponoszą odpowiedzialność z tytułu rezygnacji z opłat celnych, co stanowi wkład finansowy w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Gdy tylko władze celne wystawią eksportowy dokument przewozowy, określający między innymi wysokość kredytu przyznanego w ramach DEPBS w odniesieniu do tej konkretnej transakcji wywózowej, władze publiczne Indii nie mogą już decydować o przyznaniu subsydium. Ponadto współpracujący producent eksportujący księgował kredyty w ramach DEPBS w ujęciu memoriałowym jako dochód.
- (51) W przypadkach uzasadnionych roszczeń opłaty słusznie poniesione na rzecz uzyskania subsydium zostały odjęte od ustalonej tą metodą kwoty uzyskanych kredytów, aby otrzymać kwoty subsydiów wyrażone w liczniku, w myśl art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego kwota subsydium przydzielona do wysokości obrotu w eksporcie produktu objętego postępowaniem podczas okresu objętego dochodzeniem przeglądowym została określona jako właściwy mianownik, gdyż subsydium jest uzależnione od prowadzenia działalności eksportowej i nie było udzielane w odniesieniu do ilości produkowanych, wywożonych czy transportowanych towarów.
- (52) Stopa subsydiowania wnioskodawcy podczas ODP ustalona w odniesieniu do tego programu wynosi 5,1 %.

4. Program „Export Promotion Capital Goods” („EPCGS”)

a) Podstawa prawna

- (53) Szczegółowy opis programu EPCGS zawarto w rozdziale 5 polityki EXIM 04-09 oraz w rozdziale 5 HOP I 04-09.

b) Kwalifikowalność

- (54) Do korzystania z tego programu kwalifikują się producenci eksportujący i eksportujące podmioty handlowe, powiązane z producentami pomocniczymi i usługodawcami.

c) Zastosowanie w praktyce

- (55) Pod warunkiem spełnienia obowiązku wywozu przedsiębiorstwo kwalifikuje się do przywozu dóbr kapitałowych (nowych oraz – od kwietnia 2003 r. – używanych dóbr kapitałowych mających do 10 lat) według obniżonej stawki cła. W tym celu władze publiczne Indii na wniosek i za opłatą wydają zezwolenie w ramach programu EPCGS. Od kwietnia 2000 r. program ten przewiduje obniżoną stawkę celną wynoszącą 5 % dla wszystkich dóbr przywożonych na podstawie założeń tego programu. Do dnia 31 marca 2000 r. rzeczywiście, stosowana stawka cła wynosiła 11 % (włącznie z 10 % dopłatą), a w przypadku przywozu towarów o znacznej wartości obowiązywała zerowa stawka cła. Aby spełnić obowiązek wywozu, przywożone dobra kapitałowe muszą zostać wykorzystane do wyprodukowania określonej ilości dóbr na wywóz w określonym okresie.

- (56) Posiadacze pozwolenia EPCGS mogą również zaopatrywać się w dobra kapitałowe lokalnie. W takim wypadku lokalny producent dóbr kapitałowych może sam skorzystać z uprawnienia na bezcłowy przywóz komponentów potrzebnych do produkcji takich dóbr kapitałowych. Lokalny producent może również ubiegać się o korzyści z tytułu uznania za wywóz w związku z dostawą dóbr kapitałowych posiadaczowi zezwolenia EPCGS.

- (57) Stwierdzono, że wnioskodawca korzystał z tego programu podczas ODP.

d) Wnioski dotyczące programu EPCGS

- (58) Program EPCGS zapewnia subsydia w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Obniżenie stawki cła stanowi wkład finansowy władz publicznych Indii, jako że ulga ta zmniejsza przychody władz publicznych Indii z tytułu cła, które w przeciwnym wypadku byłoby należne. Ponadto obniżenie cła jest korzyścią dla eksportera, gdyż zaoszczędzone należności celne przywózowe poprawiają płynność jego przedsiębiorstwa.

- (59) Ponadto prawo do korzystania z programu EPCG jest uwarunkowane prowadzeniem działalności eksportowej,

gdyż nie można uzyskać takich pozwoleń bez zobowiązania się do prowadzenia działalności eksportowej. Program ten został zatem uznany za szczególnie i stanowiący podstawę do zastosowania środków wyrównawczych w myśl art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego.

- (60) Program ten nie może być uznany za dopuszczalne systemu zwrotu ceł zapłaconych za składniki procesu produkcji lub systemu zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Dobra kapitałowe nie wchodzi w zakres takich dopuszczalnych systemów określonych w lit. i) załącznika do rozporządzenia podstawowego, ponieważ nie zostały one wykorzystane do wytworzenia wywożonych produktów.

e) Obliczenie kwoty subsydium

- (61) Kwota subsydium została obliczona, zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, na podstawie niezapłaconego cła od przywiezionych dóbr kapitałowych, rozłożonego na okres, który odzwierciedla normalny okres amortyzacji dla takiej kategorii dóbr kapitałowych w branży objętej postępowaniem. Zgodnie z ustaloną praktyką tak obliczona kwota, która odnosi się do ODP, została dostosowana poprzez dodanie odsetek z tego okresu, aby odzwierciedlała całkowitą wartość korzyści odniesionych w czasie. Uznano, iż komercyjna stopa procentowa obowiązująca w Indiach w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym była właściwa dla tego celu. W przypadkach złożenia uzasadnionych roszczeń odjęta została niezbędna opłata, poniesiona na uzyskanie subsydium, zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

- (62) Wnioskodawca twierdził, że dobra kapitałowe przywożone bez cła w ramach programu EPCGS, wykorzystane w jednostce w Khanvel, nie są już używane, a korzyść wynikająca z ich stosowania nie powinna być uwzględniana w liczniku. W odpowiedzi na to należy stwierdzić, że wnioskodawca otrzymał już korzyść związaną z tymi dobrami kapitałowymi. Ponadto ponieważ nie ma dowodów na to, że wnioskodawca nie posiada już tych dóbr ani że nie będzie ich ponownie używać, argument ten należy odrzucić.

- (63) Zgodnie z art. 7 ust. 2 oraz art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego ta kwota subsydium została przydzielona jako właściwy mianownik do obrotu w wywozie produktu objętego postępowaniem podczas ODP, ponieważ subsydia uzależnione jest od dokonania wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do ilości produkowanych, wywożonych lub transportowanych towarów.

- (64) Stopa subsydiowania wnioskodawcy podczas ODP ustalona w odniesieniu do tego programu wynosi 2,3 %.

5. Program „Export Credit” („ECS”)

a) Podstawa prawna

- (65) Szczegóły tego programu zostały określone w Okólniku głównym DBOD nr DIR.(Exp).BC 01/04.02.02/2007-08 (Kredyt eksportowy w walucie zagranicznej/w rupiach) i w Okólniku głównym DBOD nr DIR.(Exp).BC 09/04.02.02/2008-09 (Kredyt eksportowy w walucie zagranicznej/w rupiach) Indyjskiego Banku Rezerw („RBI”), adresowanych do wszystkich banków komercyjnych w Indiach.

b) Kwalifikowalność

- (66) Do korzystania z tego programu kwalifikują się producenci eksportujący i eksportujące podmioty handlowe.

c) Zastosowanie w praktyce

- (67) W ramach tego programu RBI ustala obowiązujący pułap stóp procentowych stosowanych do kredytów eksportowych, zarówno w rupiach indyjskich, jak i w walucie obcej, którymi banki komercyjne mogą obciążyć eksportera. Program ECS składa się z dwóch podprogramów: programu „Pre-Shipment Export Credit”, który obejmuje kredyty udzielane eksporterowi na sfinansowanie zakupu, przetwarzania, wytwarzania, pakowania lub wysyłki towarów przed dokonaniem wywozu, oraz programu „Post-Shipment Export Credit”, który zapewnia kapitał operacyjny w postaci pożyczek na sfinansowanie należności z tytułu eksportu. RBI zaleca również bankom udostępnienie określonej kwoty netto własnych kredytów bankowych na rzecz finansowania eksportu.
- (68) W wyniku stosowania postanowień okólników głównych RBI eksporterzy mogą uzyskać kredyty eksportowe o preferencyjnych stopach procentowych w porównaniu do stóp procentowych zwykłych kredytów komercyjnych („kredyty gotówkowe”), których warunki ustalane są jedynie w zależności od warunków rynkowych. Różnica w stopach procentowych może być mniejsza dla firm o dobrej zdolności kredytowej. Faktycznie, firmy o dobrej zdolności kredytowej mogą uzyskać kredyty eksportowe i gotówkowe na tych samych warunkach.
- (69) Stwierdzono, że wnioskodawca korzystał z tego programu podczas ODP.

d) Wnioski dotyczące ECS

- (70) Preferencyjne stopy procentowe kredytu ECS, ustanowionego w okólnikach głównych RBI, o których mowa w motywie 65, mogą obniżyć koszty odsetek dla eksportera w porównaniu z kosztami kredytu ustalonymi wyłącznie przez warunki rynkowe i w tym przypadku umożliwiają eksporterowi otrzymanie korzyści w rozumieniu art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Finansowanie eksportu nie jest samo w sobie bezpieczniejsze od finansowania na rynku wewnętrznym. W rzeczywistości zwykle jest ono postrzegane jako finansowanie o podwyższonym ryzyku i stopień zabezpieczenia wymagany dla określonego kredytu, niezależnie od celu finansowania, jest wyłącznie decyzją handlową danego banku komercyjnego. Różnice w wysokości stóp w odniesieniu do różnych banków wynikają

z metodologii przyjętej przez RBI, polegającej na ustalaniu maksymalnych stóp oprocentowania kredytów indywidualnie dla każdego banku komercyjnego.

- (71) Mimo iż kredyty preferencyjne w ramach programu ECS są przyznawane przez banki komercyjne, to korzyść ta stanowi wkład finansowy ze strony władz publicznych w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia. W tym kontekście należy zauważyć, że ani w art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego, ani w Porozumieniu w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych nie są wymagane opłaty za prowadzenie rachunków funduszy publicznych, np. spłaty banków komercyjnych przez władze publiczne Indii, dla ustalenia subsydium, a wymagane są jedynie wytyczne od władz publicznych, jak realizować funkcje określone w art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (i), (ii) lub (iii) rozporządzenia podstawowego. RBI jest organem publicznym i jest objęty definicją „władzy publicznej” w rozumieniu art. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego. Jest on w 100 % własnością rządu, realizuje cele polityki publicznej, np. politykę monetarną, a jego władze są wyznaczane przez władzę publiczną Indii. RBI kieruje działalnością jednostek prywatnych w rozumieniu art. 3 ust. 1) lit. a) ppkt (iv) tiret drugie rozporządzenia podstawowego, ponieważ banki komercyjne są związane określonymi przez niego warunkami, między innymi pułapami stóp procentowych na kredyty eksportowe, zlecanymi w okólnikach głównych RBI, oraz przepisami RBI stanowiącymi, iż banki komercyjne muszą przeznaczać pewną określoną ilość udzielanych przez nie kredytów bankowych netto na finansowanie eksportu. Tym samym banki komercyjne zobowiązane są przez RBI do wykonywania funkcji wspomnianych w art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego, w tym przypadku do udzielania pożyczek w formie preferencyjnego finansowania eksportu. Taki bezpośredni transfer środków w formie pożyczek udzielanych pod pewnymi warunkami zwykle należałby do obowiązków władz publicznych, a stosowana praktyka nie różni się istotnie od praktyk zwykle stosowanych przez władze publiczne w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego. Subsydium to uznawane jest za szczególne i stanowiące podstawę do zastosowania środków wyrównawczych, ponieważ preferencyjne stopy procentowe są dostępne wyłącznie w odniesieniu do finansowania transakcji wywozowych, oraz są uwarunkowane wynikami wywozu zgodnie z art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego.

e) Obliczenie kwoty subsydium

- (72) Kwota subsydium została obliczona na podstawie różnicy pomiędzy odsetkami zapłaconymi za kredyty eksportowe wykorzystane w ODP a kwotą odsetek należnych w przypadku zwykłych kredytów komercyjnych wykorzystywanych przez wnioskodawcę. Kwota odnośnego subsydium (licznik) została przypisana do całości obrotów z wywozu zrealizowanego w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym jako właściwy mianownik, zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, ponieważ subsydium jest uwarunkowane prowadzeniem działalności wywozowej i nie miało odniesienia do ilości produkowanych, wywożonych czy transportowanych towarów.

- (73) Stopa subsydiowania wnioskodawcy podczas ODP ustalona w odniesieniu do tego programu wynosi 0,2 %.

6. Pakietowy program zachęt (PSI)

a) Podstawa prawna

- (74) W toku poprzedniego dochodzenia dotyczącego folii PET, łącznie z dochodzeniem przeglądowym, które doprowadziło do nałożenia rozporządzeniem (WE) nr 367/2006 obowiązującego obecnie ostatecznego cła wyrównawczego, zbadano szereg programów realizowanych przez stany indyjskie, w ramach których przyznano zachęty przedsiębiorstwom lokalnym. Programy te wchodzą w zakres pakietowego programu zachęt (PSI), ponieważ mogą dotyczyć różnych rodzajów zachęt. Dochodzenie wykazało, że przedsiębiorstwa są uprawnione do korzyści w ramach programu z tytułu tzw. świadectwa kwalifikowalności.

- (75) Pakietowy program zachęt (PSI) władz stanu Maharasztra był od czasu jego wprowadzenia wielokrotnie zmieniany. Wnioskodawca nadal korzysta z zachęt w ramach programu PSI z 1993 r., nie zaś w ramach programów będących kontynuacją tego programu. W związku z tym w kontekście rozpatrywanej sprawy ocenie podlegał tylko program PSI z 1993 r.

- (76) Program „Sales Tax Remission” władz Bengal Zachodniego przewiduje umorzenie centralnego podatku od sprzedaży. W toku dochodzenia wykazano, że wnioskodawca w odniesieniu do swych zakupów korzystał ze zwolnienia z podatku handlowego (centralny podatek od sprzedaży) w ramach PSI władz Bengal Zachodniego. Zgodnie z tym przepisem podatkowym prowadzona przez przedsiębiorstwo sprzedaż na rynku krajowym jest zwolniona z podatków od sprzedaży (lokalnego podatku od sprzedaży i centralnego podatku od sprzedaży).

b) Kwalifikowalność

- (77) Warunkiem kwalifikowalności jest dokonanie przez przedsiębiorstwo inwestycji w mniej rozwiniętych obszarach stanu przez założenie nowego przedsiębiorstwa przemysłowego bądź poprzez szeroko zakrojone inwestycje kapitałowe w rozwój lub dywersyfikację już istniejącego przedsiębiorstwa przemysłowego. Głównymi kryteriami przy ustalaniu wysokości zachęt finansowych są: klasyfikacja obszaru obecnej lub przyszłej lokalizacji przedsiębiorstwa oraz wielkość inwestycji.

c) Zastosowanie w praktyce

- (78) W ramach programów zwolnień z podatku od sprzedaży wyznaczone jednostki nie podlegają żadnym podatkom od sprzedaży z tytułu zrealizowanych przez siebie transakcji sprzedaży. Podobnie wyznaczone jednostki są zwolnione od podatków od zakupu towarów od dostawcy, który kwalifikuje się do zwolnienia w ramach odnośnych programów. Chociaż uważa się, że zwolnienie obejmujące

jące transakcje sprzedaży nie wiąże się z żadną korzyścią dla wyznaczonej jednostki sprzedaży, to jednak zwolnienie związane z transakcjami zakupu przynosi korzyść wyznaczonym jednostkom sprzedaży.

- (79) Zwolnienie z podatku od zakupu towarów na terenie stanu Maharasztra (które wcześniej istniało w ramach programu stanu Maharasztra dotyczącego zachęt poprzez zwolnienia z podatku od sprzedaży) już nie obowiązuje. W kwietniu 2005 r. prawodawstwo dotyczące podatków od sprzedaży realizowanej w stanie Maharasztra zostało zastąpione systemem podatku od wartości dodanej (VAT). Ze skutkiem od kwietnia 2005 r. wnioskodawca, jako jednostka nieobjęta zwolnieniem, zobowiązany jest uiszczać podatek od wartości dodanej.

d) Wnioski

- (80) W odniesieniu do programu PSI z 1993 r. władz stanu Maharasztra wnioskodawca nabył jedynie prawo do umorzenia podatku od sprzedaży towarów gotowych w ODP; w przeszłości stwierdzono, że nie przynosi to korzyści beneficjentowi takiego zwolnienia (motyw 114 rozporządzenia (WE) nr 367/2006). Nie stwierdzono zatem żadnej korzyści podlegającej środkom wyrównawczym w ramach programu PSI z 1993 r. rządu stanu Maharasztra.

- (81) Jednakże w odniesieniu do dokonywanych bez uiszczania centralnego podatku od sprzedaży przez wnioskodawcę zakupów surowców od przedsiębiorstw niemających siedziby w stanie Maharasztra PSI zapewnia subsydia w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Zwolnienie z podatku od sprzedaży nakładanego na zakupione towary stanowi wkład finansowy, gdyż ulga ta obniża dochody władz publicznych, które w przeciwnym wypadku byłyby należne. Ponadto dane zwolnienie przynosi korzyść przedsiębiorstwom, gdyż poprawia ich płynność finansową.

- (82) Program PSI jest dostępny wyłącznie dla przedsiębiorstw, które dokonały inwestycji w ramach wyznaczonych obszarów geograficznych podlegających jurysdykcji danego stanu w Indiach. Nie jest on dostępny dla przedsiębiorstw mających siedzibę poza tymi obszarami. Poziom korzyści jest różny w zależności od obszaru, którego dotyczy. Program ma zatem charakter szczególnie zgodny z art. 4 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) oraz art. 4 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, w związku z czym podlega środkom wyrównawczym.

e) Obliczenie kwoty subsydium

- (83) Jeśli chodzi o zwolnienie z podatku od sprzedaży, kwota subsydium została obliczona na podstawie kwoty podatku od sprzedaży zazwyczaj należnego w ODP, który jednak pozostał niezapłacony.

- (84) Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego kwota subsydium (licznik) została następnie rozdzielona na całkowitą wysokość wywozu i sprzedaży krajowej w okresie dochodzenia przeglądownego jako właściwy mianownik, ponieważ subsydium nie jest faktycznie uwarunkowane wynikami wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do ilości produkowanych, wywożonych lub transportowanych towarów.
- (85) Stopa subsydiowania wnioskodawcy podczas ODP ustalona w odniesieniu do tego programu wynosi 0,1 %.

7. Kwota subsydium stanowiącego podstawę dla środków wyrównawczych

- (86) Należy pamiętać, że rozporządzeniem (WE) nr 1124/2007, zmieniającym rozporządzenie Rady (WE) nr 367/2006, określona została kwota subsydiów dla wnioskodawcy podlegających środkom wyrównawczym, wyrażona *ad valorem*, wynosząca 17,1 %.
- (87) Podczas obecnego częściowego przeglądu okresowego ustalono, że kwota subsydiów dla wnioskodawcy podlegających środkom wyrównawczym, wyrażona *ad valorem*, wyniosła 8,4 %, jak podano poniżej:

PROGRAM→	AAS (*)	DEPBS (*)	EPCGS (*)	ECS (*)	PSI	Razem
PRZEDSIĘ- BIORSTWO ↓	%	%	%	%	%	%
Jindal Poly Films Limited	0,7	5,1	2,3	0,2	0,1	8,4

(*) Subsidia wywozowe zaznaczono gwiazdką

- (88) Biorąc powyższe pod uwagę, uznaje się, że poziom subsydiowania w odniesieniu do objętego postępowaniem producenta eksportującego obniżył się.

8. Środki wyrównawcze

- (89) Zbadano również, czy zmiana okoliczności w odniesieniu do badanych programów może zostać uznana za mającą trwały charakter. W tej kwestii wiele wskazywałoby na to, że tak rzeczywiście jest.
- (90) Po pierwsze należy stwierdzić, że ustalenia niniejszego częściowego przeglądu okresowego są zgodne z kwotami subsydiów ustalonych dla pięciu indyjskich producentów folii PET, objętych przeglądem okresowym, którego wyniki opublikowano w styczniu 2009 r., podczas którego kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych, wyrażona *ad valorem*, wahała się od 5,4 % do 8,6 %. Jest to oznaką pewnej stałości poziomu subsydiów tego produktu w Indiach.

- (91) Po drugie, choć zgodnie z ustaleniami poprzedniego postępowania największe korzyści odnoszono w ramach programu AAS, to korzyści wynikające z tego programu w czasie ODP znacznie się obniżyły i istnieją dowody potwierdzające, że taka tendencja występowała również po ODP.

- (92) W oparciu o powyższe, istnieją oznaki, że wnioskodawca w przyszłości nadal będzie otrzymywał subsydia, których wysokość będzie niższa od ustalonych w toku poprzedniego częściowego przeglądu okresowego.

- (93) Jako że wykazano, że wnioskodawca korzysta z subsydiów znacznie niższych niż wcześniej i że prawdopodobnie nadal będzie on otrzymywał subsydia o wysokości znacznie niższej od ustalonej w toku poprzedniego częściowego przeglądu okresowego, poziom tych środków należy odpowiednio zmienić, tak by odzwierciedlał nowe ustalenia.

- (94) W związku z tym zmieniona stawka cła wyrównawczego powinna zostać ustalona na poziomie nowej stawki stopy subsydiowania, ustalonej w toku niniejszego częściowego przeglądu okresowego, jako że marginesy szkody obliczone w toku pierwotnego dochodzenia antysubsydyjnego nadal je przewyższają.

- (95) Zgodnie z art. 24 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia podstawowego oraz art. 14 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾, żaden produkt nie może być objęty jednocześnie cłem antydumpingowym i wyrównawczym w celu eliminacji tych samych skutków powstałych z tytułu dumpingu lub subsydiowania wywozu. Jednak, jak wspomniano powyżej w motywie 6, wnioskodawca podlega cłu antydumpingowemu w wysokości 0 % w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem, a zatem wspomniane przepisy nie mają zastosowania w niniejszym przypadku.

- (96) W odniesieniu do stawki cła mającej obecnie zastosowanie względem przywozu produktu objętego postępowaniem od niewymienionych indywidualnie w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 367/2006 producentów eksportujących, tj. stawki cła mającej zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” w Indiach, należy stwierdzić, że rzeczywiste zasady badanych programów i ich uznanie za wymagające stosowania środków wyrównawczych nie zmieniły się w porównaniu do poprzedniego dochodzenia. Z tego względu nie ma powodów do przeliczenia wartości subsydiów i stawek celnych obowiązujących względem tych przedsiębiorstw. W związku z tym stawki celne obowiązujące wszystkie inne przedsiębiorstwa oprócz wnioskodawcy zostają niezmienione,

(¹) Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Artykuł 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 367/2006 otrzymuje brzmienie:

„2. Stawkę ostatecznego cła wyrównawczego, stosowaną do ceny netto na granicy Unii, przed oczeniem, dla produktów wytwarzanych przez przedsiębiorstwa wymienione poniżej, ustala się następująco:

Przedsiębiorstwo	Cło ostateczne (%)	Dodatkowy kod TARIC
Ester Industries Limited, 75-76, Amrit Nagar, Behind South Extension Part-1, New Delhi 110 003, Indie	7,2	A026
Garware Polyester Limited, Garware House, 50-A, Swami Nityanand Marg, Vile Parle (East), Mumbai 400 057, Indie	5,4	A028
Jindal Poly Films Limited, 56 Hanuman Road, New Delhi 110 001, Indie	8,4	A030
MTZ Polyfilms Limited, New India Centre, 5th Floor, 17 Co-operage Road, Mumbai 400 039, Indie	8,7	A031
Polyplex Corporation Limited, B-37, Sector-1, Noida 201 301, Dist. Gautam Budh Nagar, Uttar Pradesh, Indie	8,6	A032
SRF Limited, Block C, Sector 45, Greenwood City, Gurgaon 122003, Haryana, Indie	5,4	A753
Uflex Limited, A-1, Sector 60, Noida 201 301 (U.P.), Indie	6,4	A027
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	19,1	A999 [*]

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 29 czerwca 2010 r.

W imieniu Rady
E. ESPINOSA
Przewodniczący